

Publicerad 2006-02-21 23:16 av Lene

Detta är ingen dikt bara lite tankar och funderingar om kärleken, lyckan och livet...

Lycka... vad är det?

Letar förtvivlad på krogen bland alla trasiga människor.

En bekräftelse på att man duger, duger ja om så bara för inatt.

Hittar en lika vilsen människa, tomma ögon... falska leenden.

Söker efter en trygghet, men hittar bara fasader.

Under alla masker de bär finns ett otryggt barn.

Ett barn som vill växa upp. Vill vara stark och trygg i sig själv.

Alla ler och låtsas vara glada. Under tiden håller man i sig mer,

mer alkohol, vill glömma, vill låtsas vara underbar, vacker, rik

och allt det där.

Skaffa mod genom att dricka mer... mer... skål.

Skål... man hör glass klirra mot varann... skratten högt.

Ibland åker man hem med en främmande människa.

Inte så främmande egentligen för att han är precis lika vilsen som jag.

Undrar egentligen om vi människor är gjorda för att vara monogama?

Och varför vi hela tiden söker? Är vi förvuxna barn?

Är vi i väst för bortskämda? Eller är vi bara bortskämda punkt?

Vi har allt man kan egentligen kan tänka sig.

Vi hittar kärleken men vi släpper den ändå. Varför är vi aldrig nöjda?

Varför vill vi hela tiden ha mer? Söker vi en tvillingsjäl finner du honom/henne precis bakom eller bredvid dig. Kanske på tåget?

Kärleken är inte svår att hitta, att behålla den är den svåra.

För kärlek vill alla, de flesta av oss ge och få.

Så det måste vara någonting helt annat vi söker.

Lycka? Vad är det?

L.Brown

2006-02-21

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lene med Poeter.se id #711 innehar upphovsrätten